

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
кафедра цивільно-правових дисциплін

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО»

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ	D БІЗНЕС, АДМІНІСТРУВАННЯ ТА ПРАВО
СПЕЦІАЛЬНІСТЬ	D8 ПРАВО
РІВЕНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ	Перший (бакалаврський)
ФАКУЛЬТЕТ	Соціально-гуманітарний

Робоча програма з навчальної дисципліни «Інформаційне право» для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності D8 «Право» / Укладач О.В. Сердюченко. Біла Церква: БНАУ, 2025. 19 с.

Розробник: О.В. Сердюченко, канд. юрид. наук, доцент

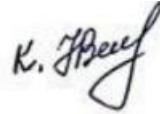
Робочу програму затверджено на засіданні кафедри цивільно-правових дисциплін
(Протокол № 1 від 15 серпня 2025 р.)

Завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін, доцент

Анна ПАХОМОВА

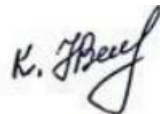
Гарант ОП, доцент

Інна КОВАЛЬЧУК

Схвалено методичною радою соціально-гуманітарного факультету
(Протокол № 1 від 26.08.2025 р.)

Голова методичної ради, доцент

Інна КОВАЛЬЧУК

ЗМІСТ

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	4
2. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ	5
3. КОМПЕТЕНТНОСТІ ВІДПОВІДНО ДО СТАНДАРТУ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ D8 «ПРАВО»	5
4. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ	5
5. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	6
6. СТРУКТУРА ДИСЦИПЛІНИ	7
7. ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	8
7.1. Лекції	8
7.2. Практичні заняття	9
7.3. Самостійна робота	13
7.4. Орієнтовна тематика індивідуальних та групових завдань	14
8. МЕТОДИ НАВЧАННЯ	15
9. ФОРМИ ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ	16
10. ЗАСОБИ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ	16
11. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ	17
12. ПЕРЕЛІК НАОЧНИХ ТА ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ	18
13. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ	18

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

За планом 2025-2026 навчального року на вивчення дисципліни «Інформаційне право» для денної та заочної форми навчання передбачено 120 академічних годин (4 кредити ECTS), у т.ч. аудиторних – 48 годин (лекції – 16, практичні заняття – 32), самостійна робота студентів – 72 години.

Опис навчальної дисципліни за показниками та формами навчання наведено у таблиці:

Найменування показників	Шифр та найменування галузі знань, спеціальності, рівень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів, відповідних ECTS – 4	D БІЗНЕС, АДМІНІСТРУВАННЯ ТА ПРАВО	Вибіркова	
Змістових модулів – 2	D8 ПРАВО	Рік підготовки:	
Індивідуальне науково-дослідне завдання – проєкт за вибором здобувача вищої освіти		3-й	4-й
Загальна кількість академічних годин – 120		Семестр	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 4 самостійної роботи здобувача 3.		6-й	7-й
		Лекції	
		16 год.	8 год.
	Перший (бакалаврський) рівень вищої освіти	Практичні	
		32 год.	16 год.
		Самостійна робота (у т.ч. на виконання ІНДЗ)	
		72 год.	96 год.
		Підсумковий контроль: залік	

Метою вивчення дисципліни «Інформаційне право» є формування і розвиток професійної компетенції здобувачів у галузі інформаційного права, спрямованої на отримання необхідного обсягу теоретичних правових знань, набуття практичних навиків правознавства й правозастосування, оволодіння достатнім рівнем правової культури і правосвідомості для забезпечення прав, свобод та інтересів особи у інформаційно-правовій сфері.

2. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Підґрунтям для ефективного оволодіння навчальною дисципліною є попереднє опанування дисциплін юридичного спрямування таких як: «Теорія держави і права», «Конституційне право», «Цивільне право», «Цивільне процесуальне право», «Адміністративне право», «Адміністративно процесуальне право».

3. КОМПЕТЕНТНОСТІ ВІДПОВІДНО ДО СТАНДАРТУ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ D8 «ПРАВО»

ЗК6. Здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології.

ЗК7. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

ЗК11. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства; усвідомлення цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідності його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

СК3. Цінування та повага до гідності людини як найвищої соціальної цінності, розуміння її правової природи.

СК9. Здатність використовувати бази даних органів юстиції та інформаційні технології необхідні під час здійснення юридичної діяльності.

4. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

РН 3. Проводити збір і інтегрований аналіз матеріалів з різних джерел.

РН 14. Використовувати статистичну інформацію, отриману з першоджерел та вторинних джерел для правничої діяльності.

РН 15. Вільно використовувати для правничої діяльності доступні інформаційні технології і бази даних.

РН 16. Використовувати комп'ютерні програмами, необхідні у правничій діяльності.

5. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО»

Змістовий модуль 1 Загальні поняття інформаційного права

- 1.1. Інформаційне право та його місце в системі права і законодавства України.
- 1.2. Міжнародні стандарти в інформаційно-правовій сфері.
- 1.3. Інформація як правова категорія.
- 1.4. Права особи у інформаційно-правовій сфері.
- 1.5. Інформаційні правовідносини.
- 1.6. Правове регулювання доступу до публічної інформації.
- 1.7. Інформація з обмеженим доступом.
- 1.8. Правовий захист інформації про особу. Захист персональних даних.

Змістовий модуль 2 Спеціальні засоби доступу до інформації

- 2.1. Правове регулювання діяльності засобів масової інформації.
- 2.2. Доступ до окремих видів інформації.
- 2.3. Особливості правового регулювання окремих видів інформаційних ресурсів та інформаційних систем.
- 2.4. Електронне урядування в Україні.
- 2.5. Правове регулювання інформаційної безпеки держави
- 2.6. Процедури і механізми захисту права особина інформацію.
- 2.7. Юридична відповідальність за порушення законодавства про інформацію.
- 2.8. Електронне правосуддя.

6. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	денна форма						заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	п	лаб.	інд.	с. р.		л	п	лаб.	інд.	с. р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Змістовий модуль 1. Загальна характеристика права інтелектуальної власності. Авторське право.												
Тема 1.1.	8	2	2			4	8	1	1			6
Тема 1.2.	6		2			4	8	1	1			6
Тема 1.3.	6		2			4	7		1			6
Тема 1.4.	6		2			4	7		1			6
Тема 1.5.	8	2	2			4	8	1	1			6
Тема 1.6.	8	2	2			4	8	1	1			6
Тема 1.7.	8	2	2			4	7		1			6
Тема 1.8.	6		2			4	7		1			6
Разом за модулем 2	56	8	16			32	60	4	8			48
Змістовий модуль 2. Нетрадиційні об'єкти права інтелектуальної власності. Використання об'єктів права інтелектуальної власності.												
Тема 2.1.	7		2			5	7		1			6
Тема 2.2.	9	2	2			5	8	1	1			6
Тема 2.3.	7		2			5	8	1	1			6
Тема 2.4.	9	2	2			5	7		1			6
Тема 2.5.	9	2	2			5	7		1			6
Тема 2.6.	7		2			5	8	1	1			6
Тема 2.7.	9	2	2			5	8	1	1			6
Тема 2.8.	7		2			5	7		1			6
Разом за модулем 2	64	8	16			40	60	4	8			48
Усього годин	120	16	32			72	120	8	16			96

Примітка: л – лекції, п – практичні заняття, ср – самостійна робота студентів, в т.ч. індивідуальні завдання.

7. ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

7.1. Лекції

Тема і зміст лекції	К-ть ГОДИН
<i>Змістовий модуль 1 Загальні поняття інформаційного права</i>	
1.1. Інформаційне право та його місце в системі права. Вивчає інформаційне право як комплексну галузь, що регулює відносини у сфері інформації. Розглядає його взаємозв'язок із конституційним, адміністративним та кримінальним правом, а також його джерела, зокрема закони України "Про інформацію" та "Про доступ до публічної інформації". Міжнародні стандарти в інформаційно-правовій сфері.	2
1.2. Інформаційні правовідносини. Аналізує суспільні відносини, які виникають у процесі створення, обробки, поширення та захисту інформації. Розбирає їхню структуру: суб'єкти (фізичні та юридичні особи, держава), об'єкт (сама інформація) та зміст (права й обов'язки сторін).	2
1.3. Правове регулювання доступу до публічної інформації. Розглядає право громадян на доступ до інформації, створеної державними органами. Вивчає ключові поняття, такі як публічна інформація, розпорядник інформації та процедуру інформаційного запиту, а також терміни й умови надання такої інформації.	2
1.4. Інформація з обмеженим доступом. Класифікує інформацію, яка не може бути вільно розповсюджена. До основних видів належать державна таємниця, службова та конфіденційна інформація. Обговорюються правові підстави для обмеження доступу та відповідальність за її розголошення.	2
Разом за змістовий модуль 2	8
<i>Змістовий модуль 2 Спеціальні засоби доступу до інформації</i>	
2.1. Доступ до окремих видів інформації. Деталізує правові режими доступу до специфічних видів інформації, таких як банківська, комерційна та медична таємниця. Визначає, хто і за яких умов може отримати доступ до цих відомостей.	2
2.2. Електронне урядування в Україні. Розглядає концепцію електронного урядування (e-Government) як способу взаємодії держави з громадянами та бізнесом за допомогою ІТ. Вивчає поняття електронних послуг (наприклад, портал «Дія») та електронного документообігу.	2
2.3. Правове регулювання інформаційної безпеки держави. Визначає сукупність правових норм, що регулюють відносини у сфері захисту життєво важливих інтересів особи, суспільства і	2

держави в інформаційній сфері. Розглядаємо заходи, спрямовані на захист національних інтересів у сфері інформації. Включає поняття кібербезпеки, захист критичної інфраструктури та протидію інформаційним загрозам і маніпуляціям.	
2.4. Юридична відповідальність за порушення законодавства. Специфіка різних видів відповідальності, які можуть бути застосовані за порушення законодавства в інформаційній сфері: цивільно-правова (відшкодування збитків), адміністративна (штрафи) та кримінальна (за серйозні злочини, як-от несанкціоноване втручання в роботу систем).	2
Разом за змістовий модуль 2	8
Всього	16

7.2. Практичні заняття

Назви тем	К-ть годин
<i>Змістовий модуль 1 Загальні поняття інформаційного права</i>	
1.1. Інформаційне право та його місце в системі права і законодавства України Інформаційне право — це відносно молода галузь, яка регулює відносини, що виникають у процесі створення, збору, обробки, зберігання, використання, поширення та захисту інформації. Воно охоплює широкий спектр питань, від свободи слова до кібербезпеки. В системі права України інформаційне право займає своє місце як комплексна галузь, яка тісно пов'язана з конституційним, цивільним, адміністративним, кримінальним та іншими видами права. Наприклад, право на інформацію гарантується Конституцією, а відповідальність за її незаконне поширення може бути передбачена Кримінальним кодексом.	2
1.2. Міжнародні стандарти в інформаційно-правовій сфері Міжнародні стандарти відіграють ключову роль у формуванні національного законодавства. Вони встановлюють загальні принципи та правила, яких мають дотримуватися держави. До основних міжнародних документів належать: Загальна декларація прав людини (стаття 19, що гарантує право на вільне вираження поглядів); Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод (стаття 10); Конвенція Ради Європи про кіберзлочинність (Будапештська конвенція), яка є одним з основних документів щодо протидії злочинам у мережі. Україна як член міжнародної спільноти імплементує ці стандарти у своє законодавство, що допомагає забезпечити відповідність прав і	2

свобод громадян міжнародним нормам.	
<p>1.3. Інформація як правова категорія</p> <p>З юридичної точки зору, інформація — це не просто дані, а об'єкт правових відносин. Вона може бути об'єктом права власності, захисту або предметом правопорушення. Закон України "Про інформацію" визначає її як будь-які відомості та/або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді. Важливо, що інформація має певні властивості, такі як достовірність, повнота, актуальність, що мають юридичне значення.</p>	2
<p>1.4. Права особи у інформаційно-правовій сфері</p> <p>Особа має низку фундаментальних прав, пов'язаних з інформацією:</p> <p>Право на доступ до інформації — можливість отримувати відомості від державних органів та інших суб'єктів;</p> <p>Право на вільне поширення інформації — можливість ділитися відомостями, що не заборонені законом;</p> <p>Право на захист інформації — право вимагати захисту своїх даних від незаконного використання;</p> <p>Право на конфіденційність — можливість захищати особисті дані від розголошення.</p>	2
<p>1.5. Інформаційні правовідносини</p> <p>Це суспільні відносини, які виникають у зв'язку з інформацією. Їх суб'єктами можуть бути фізичні та юридичні особи, а також держава. Об'єктом є сама інформація, а змістом — права та обов'язки сторін. Прикладом таких відносин є: Запит громадянина до державного органу на отримання публічної інформації;</p> <p>Укладення договору про нерозголошення конфіденційної інформації;</p> <p>Використання персональних даних компанією для надання послуг.</p> <p>Ці відносини регулюються нормами інформаційного права.</p>	2
<p>1.6. Правове регулювання доступу до публічної інформації</p> <p>Доступ до публічної інформації є основою прозорості та підзвітності влади. В Україні це право регулюється Законом "Про доступ до публічної інформації". Цей закон зобов'язує розпорядників інформації (органи влади, місцевого самоврядування, підприємства) надавати відомості на запит громадян, якщо ця інформація не є обмеженою. Громадяни можуть надсилати запити, а розпорядники мають відповісти в установлені строки (як правило, не більше 5 робочих днів).</p>	2
<p>1.7. Інформація з обмеженим доступом</p> <p>Не вся інформація є публічною. Існують певні види інформації, доступ до якої обмежений законом. До неї належать:</p> <p>Державна таємниця — відомості у сферах оборони, економіки, науки і техніки, зовнішніх відносин, що розголошення яких може</p>	2

<p>завдати шкоди національній безпеці; Службова інформація — відомості, які використовуються в діяльності органів влади і не підлягають розголошенню; Конфіденційна інформація — дані, доступ до яких обмежений фізичною або юридичною особою (наприклад, комерційна таємниця, банківська таємниця). За незаконне розголошення такої інформації передбачена юридична відповідальність.</p>	
<p>1.8. Правовий захист інформації про особу. Захист персональних даних Це одна з найважливіших і найактуальніших тем. Персональні дані — це відомості, за якими можна ідентифікувати особу (ПІБ, адреса, телефон, електронна пошта тощо). Їх захист регулюється Законом України "Про захист персональних даних". Цей закон встановлює принципи обробки даних (законність, мінімізація, точність), а також права суб'єкта даних: Право знати, хто і як використовує його дані; Право вимагати їх виправлення або видалення; Право на відкликання згоди на обробку.</p>	2
<p>Разом за змістовий модуль 2</p>	16
<p><i>Змістовий модуль 2 Спеціальні засоби доступу до інформації</i></p>	
<p>2.1. Правове регулювання діяльності засобів масової інформації (ЗМІ) ЗМІ — це організації, які займаються збором, обробкою та поширенням масової інформації (телеканали, радіостанції, друковані та онлайн-видання). Правове регулювання їхньої діяльності ґрунтується на принципах свободи слова та заборони цензури. Основні поняття: Ліцензування: процес отримання дозволу від держави на ведення мовлення (наприклад, для теле- і радіокомпаній). Свобода журналістської діяльності: право журналістів на вільний доступ до інформації та її поширення. Відповідальність ЗМІ: обов'язок публікувати достовірну інформацію та відповідати за поширення неправдивих або наклепницьких відомостей.</p>	2
<p>2.2. Доступ до окремих видів інформації Ця тема стосується специфічних типів інформації, доступ до якої регулюється окремими законами. Основні поняття: Банківська таємниця: інформація про рахунки, операції клієнтів банків. Доступ до неї можливий лише у визначених законом випадках (наприклад, за рішенням суду). Комерційна таємниця: відомості, які мають комерційну цінність</p>	2

<p>через їхню невідомість третім особам (наприклад, технології виробництва, клієнтські бази).</p> <p>Медицина таємниця: інформація про стан здоров'я людини, її діагноз, лікування. Розголошення такої інформації заборонено без згоди пацієнта.</p>	
<p>2.3. Особливості правового регулювання окремих видів інформаційних ресурсів та інформаційних систем</p> <p>Інформаційні ресурси — це бази даних, архіви, бібліотеки. Інформаційні системи — це сукупність ресурсів і технологій для їх обробки. Правове регулювання тут спрямоване на забезпечення їхнього функціонування та захисту. Основні поняття:</p> <p>Державні інформаційні ресурси: бази даних, що належать державі (наприклад, Державний реєстр актів цивільного стану). Їхнє використання має бути прозорим і регулюватися законом.</p> <p>Правове регулювання Інтернету: питання, пов'язані з відповідальністю за контент у мережі, захистом авторських прав, боротьбою з кіберзлочинністю.</p> <p>Електронний документообіг: використання електронних документів, що мають юридичну силу, завдяки електронному підпису.</p>	2
<p>2.4. Електронне урядування в Україні</p> <p>Електронне урядування (e-Government) — це система взаємодії між державою, громадянами та бізнесом за допомогою інформаційних технологій. Основні поняття:</p> <p>Електронні послуги: надання державних послуг онлайн (наприклад, запис до лікаря, отримання довідок через портал «Дія»).</p> <p>Електронний документообіг: використання електронних документів у роботі державних органів.</p> <p>Прозорість та підзвітність: e-Government сприяє зменшенню корупції та робить діяльність влади більш відкритою.</p>	2
<p>2.5. Правове регулювання інформаційної безпеки держави</p> <p>Інформаційна безпека — це стан захищеності національних інтересів у інформаційній сфері. Це комплекс заходів для захисту інформації від зовнішніх та внутрішніх загроз. Основні поняття:</p> <p>Кібербезпека: захист інформації та інформаційних систем від несанкціонованого доступу, руйнування, викрадення даних.</p> <p>Критична інфраструктура: об'єкти (енергетика, транспорт, зв'язок), захист яких є життєво важливим для функціонування держави.</p> <p>Протидія інформаційним загрозам: боротьба з дезінформацією, маніпуляціями та кібератаками.</p>	2
<p>2.6. Процедури і механізми захисту права особи на інформацію</p> <p>Це способи, які дозволяють особі захистити свої інформаційні права. Основні поняття:</p> <p>Судовий захист: звернення до суду з позовом проти особи або</p>	2

<p>організації, що порушила право на інформацію.</p> <p>Адміністративний захист: звернення зі скаргою до державних органів (наприклад, Уповноваженого з прав людини) або органів, що регулюють діяльність ЗМІ.</p> <p>Самовільний захист: використання технічних засобів для захисту своїх даних (наприклад, встановлення антивірусних програм, використання надійних паролів).</p>	
<p>2.7. Юридична відповідальність за порушення законодавства про інформацію</p> <p>За порушення в інформаційній сфері передбачається кілька видів відповідальності:</p> <p>Дисциплінарна: застосовується роботодавцем до працівника за порушення (наприклад, розголошення комерційної таємниці).</p> <p>Цивільно-правова: сплата штрафу або відшкодування шкоди, завданої порушенням (наприклад, за наклеп).</p> <p>Адміністративна: накладення штрафів за правопорушення, які не є злочинами (наприклад, за несвоєчасне надання публічної інформації).</p> <p>Кримінальна: настає за вчинення злочинів у сфері інформації (наприклад, несанкціоноване втручання в роботу комп'ютерних систем, розголошення державної таємниці).</p>	2
<p>2.8. Електронне правосуддя</p> <p>Електронне правосуддя — це використання інформаційних технологій у судочинстві для підвищення його ефективності, прозорості та доступності. Основні поняття:</p> <p>Електронний суд: система, яка дозволяє подавати позовні заяви, документи та отримувати судові рішення в електронній формі.</p> <p>Відеоконференцзв'язок: проведення судових засідань з використанням відеозв'язку.</p> <p>Автоматизований розподіл справ: електронна система, яка автоматично розподіляє справи між суддями, щоб уникнути суб'єктивного впливу.</p>	2
Разом за змістовий модуль 2	16
Всього	32

7.3. Самостійна робота

Назва теми	К-ть годин
<i>Змістовий модуль 1 Загальні поняття інформаційного права</i>	
<p><i>Теми для опрацювання:</i></p> <p>Огляд ключових міжнародних документів та конвенцій, що регулюють права у сфері інформації.</p> <p>Вивчення впливу міжнародних норм інформаційного права на</p>	

<p>формування українського законодавства. Аналіз концепції GDPR (Загального регламенту про захист даних) та його значення для України. <i>Завдання:</i> опрацювати наукову літературу, нормативні акти, що визначають основні положення інформаційного права <i>Теоретичні завдання:</i> Добір і самостійне опрацювання судових рішень в сфері захисту інформаційних прав <i>Практичні завдання:</i> Створити інформаційний запит на доступ до публічної інформації</p>	
Разом за змістовий модуль 1	32
<i>Змістовий модуль 2 Спеціальні засоби доступу до інформації</i>	
<p><i>Теми для опрацювання:</i> Вивчення ключових законів, що регулюють діяльність ЗМІ в Україні. Аналіз правового статусу журналіста та його прав і обов'язків. Дослідження принципів свободи слова та заборони цензури. Розгляд правових аспектів електронного документообігу та електронного підпису. <i>Завдання:</i> опрацювати судову практику пов'язану із кіберзлочинністю <i>Практичні (кейсові) завдання</i> Оцінити функціональність та зручність використання електронних послуг в Україні на прикладі порталу та застосунку «Дія». (Оберіть одну з послуг, доступних на порталі або у мобільному застосунку «Дія». Проаналізуйте процес отримання послуги: Які документи необхідні для її отримання? Які кроки потрібно виконати на порталі/в застосунку? Скільки часу займає весь процес? Оцініть зручність використання послуги)</p>	
Разом за змістовий модуль 2	40
Всього годин	72

Примітка: У розрахунку годин на виконання самостійної роботи передбачено час на виконання індивідуальних завдань.

7.4. Орієнтовна тематика індивідуальних та групових завдань

Індивідуальні завдання:

1. Правовий статус електронного підпису в Україні: аналіз Закону "Про електронні довірчі послуги" та судової практики щодо визнання юридичної сили електронних документів.

2. Проблеми захисту персональних даних в соціальних мережах: дослідження законодавства та ризиків, пов'язаних з використанням особистої інформації, а також прав користувачів.

3. Кіберзлочини та відповідальність: розгляд видів злочинів, передбачених Кримінальним кодексом України (наприклад, несанкціоноване втручання в роботу комп'ютерів, шахрайство).

4. Право на забуття: аналіз міжнародного досвіду та перспектив імплементації цього права в Україні.

5. Роль медіа-права в умовах війни: вивчення правового режиму роботи ЗМІ, заборони дезінформації та фейків, а також захисту прав журналістів у конфліктних зонах.

Групові завдання:

1. Проєкт "Цифрова держава": розробка концепції впровадження нової електронної послуги для громадян України (наприклад, електронне голосування або електронний медичний паспорт). Завдання включає правове обґрунтування, аналіз ризиків та переваг.

2. Кейс-стаді "Захист комерційної таємниці": аналіз реальної або гіпотетичної ситуації, пов'язаної з розголошенням комерційної таємниці. Група має визначити коло порушених прав, оцінити можливі юридичні наслідки та запропонувати стратегію захисту.

3. Дебати "Доступ до публічної інформації vs. Захист персональних даних": обговорення конфлікту між двома фундаментальними правами. Одна група захищає право на доступ, інша – право на приватність.

4. Створення нормативно-правового акту: розробка проєкту закону або постанови, що регулює певну сферу інформаційного права (наприклад, правове регулювання штучного інтелекту).

8. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Під час лекційного курсу застосовуються слайдові презентації, роздатковий матеріал, дискусійне обговорення проблемних питань.

Практичні заняття проводяться у вигляді семінарів-практикумів з виконанням ситуаційних (кейсових) завдань — індивідуальних та в групах; конференцій; ділових ігор. Під час проведення практичних занять використовуються сучасні елементи та прийоми: критичного мислення, рефлексії, дискусії, мозкового штурму, навчального тренінгу

У разі дистанційного і змішаного навчання використовуються навчальна платформа Moodle Білоцерківського НАУ, онлайн-платформи ZOOM, Microsoft Team, Google Meet, електронна пошта, мобільні додатки.

9. ФОРМИ ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

Поточний контроль з навчальної дисципліни включає поточне, тематичне оцінювання (з тем, визначених для аудиторного обговорення і самостійного опрацювання) та модульний контроль.

Поточний і тематичний контроль передбачає оцінювання:

- участі в дискусії під час лекційних занять;
- підготовки виступу до занять із презентацією (чи без);
- підготовки індивідуальних завдань за вибором здобувачів вищої освіти тощо.

Модульний контроль проводиться у тестовій комбінованій формі (комп'ютерне чи на паперових носіях) або виконання проєктного/творчого завдання (усно/письмово).

Кількість отриманих балів з кожного виду навчальних робіт за різними формами поточного контролю виставляється студентам в електронний журнал після кожного контрольного заходу.

Підсумковий контроль навчальної діяльності студентів здійснюється у формі заліку за результатами поточного контролю (тематичного оцінювання, виконання ІНДЗ та модульного контролю) і не передбачає обов'язкової присутності студентів. Результати заліку оприлюднюються в електронному журналі академічної групи до початку екзаменаційної сесії.

10. ЗАСОБИ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Оцінювання лекційних занять не передбачено. На лекційних заняттях ведеться облік присутності здобувачів для контролю відвідуваності занять.

Бали на практичному занятті здобувачі вищої освіти отримують за виконані практичні завдання, опрацювання джерел, командні проєкти, презентації, активність під час дискусій і виконання практичних завдань.

Бали за самостійну роботу враховують: виконання дослідницьких і творчих завдань індивідуально й колективно, результативну практичну роботу в групі, опрацювання навчально-методичних і довідкових джерел, аналіз законодавства, виконання і захист проєктів, презентації, активність самостійної пошукової роботи.

Під час модульного контролю передбачені комплексні засоби оцінювання (усно й письмово, під час виконання тестових завдань, дослідницьких і творчих, захисту проєктів тощо), у тому числі комп'ютерно орієнтовані.

11. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Оцінювання здобувачів освіти здійснюється за результатами поточного (практичні заняття, самостійна робота) та рубіжного (модульного) контролів за

десятибальною шкалою – «1», «2», «3», «4» ... «10».

Результати поточного оцінювання здобувача (за 10-бальною шкалою) виставляються в електронний журнал АСУ БНАУ і автоматично переводяться у 100-бальну шкалу відповідно до розподілу балів за окремі види робіт.

Розподіл балів, що присвоюється здобувачам вищої освіти

Максимально можлива к-ть балів	Практичні заняття	Самостійна робота	Модульний контроль	Захист ІНДЗ	Підсумковий контроль	Загальний бал
Залік	20	20	40	20	-	100

Шкала оцінювання успішності здобувачів вищої освіти

За 100-бальною шкалою	За шкалою ECTS	За національною шкалою	
		іспит	залік
90–100	A	Відмінно	Зараховано
82–89	B	Добре	
75–81	C		
64–74	D		
60–63	E	Задовільно	
35–59	FX	Незадовільно (незараховано) з можливістю повторного складання	
1–34	F	Незадовільно (незараховано) з обов'язковим повторним вивченням	

12. ПЕРЕЛІК НАОЧНИХ ТА ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ

У процесі вивчення дисципліни використовується система інформаційних ресурсів: дидактичні, програмні, мережа Інтернет, бібліографічні, бібліотечні. Серед них нормативно-правова база (закони, постанови, положення, накази): сайти Міністерства освіти і науки України, Судова влада України, інтернет-ресурси, періодичні видання, наукові праці професорсько-викладацького складу, тези та матеріали наукових конференцій.

Засоби унаочнення та взаємодії:

1. Мультимедійні презентації у програмах MOF Power Point, Canva.
2. Відеоматеріали з каналу Youtube та публічні відео лекції, в т.ч. іноземною мовою в записі.
3. Роздавальні матеріали –схематичні основи, інфографіка тощо.

4. Засоби зворотного зв'язку – інтерактивна дошка Padlet, сайт для інтерактивних презентацій і голосування Mentimeter.

5. В умовах дистанційного навчання – застосунки платформи для відеоконференцій Zoom, Google Meet, освітня платформа BNAU MOODLE, Google Classroom.

Необхідне матеріально-технічне забезпечення:

- аудиторного навчання: дошка аудиторна, мебльоване навчальне приміщення, комп'ютерне обладнання (ПК/ноутбук + мультимедійний проєктор), Wi-Fi.
- дистанційного: мережа Інтернет, електронні пристрої, у т.ч. персональні.

13. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Базова література:

1. Інформаційне право: навчальний посібник / А.Ю. Нашинець-Наумова. — К. : Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2020. — 136 с.

2. Інформаційне право та інформаційне законодавство // Брижко В.М., Фурашев В.М. / Наукове видання. – (НДІП НАПрН України). Київ.: Видавничий дім «АртЕК», 2020.-288 с.

3. Інформаційне право України: навчальний посібник / М. В. Ковалів, С. С. Єсімов, О. Г. Ярема – Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2022. 416 с

4. Інформаційне право (у схемах і таблицях) : навчальний посібник /иМ. С. Уткіна. – Суми : Сумський державний університет, 2022. – 221 с

Нормативно-правові акти:

5. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. — 1996. — № 30. — Ст.141.

6. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 27.12.1984 року // Відомості Верховної Ради Української РСР. — 1984. — Додаток до № 51. — Ст. 1122.

7. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 року // Відомості Верховної Ради України. — 2001. — № 25–26. — Ст. 131.

8. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 року // Відомості Верховної Ради України. — 2003. — № 40. — Ст. 356.

9. Закон України «Про інформацію» від 02.10.1992 року // Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 48. — Ст. 650.

10. Закон України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні» від 16.11.1992 року // Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 1. — Ст. 1.

11. Закон України «Про науково-технічну інформацію» від 25 червня 1993 року // Відомості Верховної Ради України. — 1993. — № 33. — Ст. 345.

12. Закон України «Про Національний архівний фонд та архівні установи» від 24.12.1993 року // Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 15. — Ст. 86.

13. Закон України «Про державну таємницю» від 21.01.1994 року // Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 16. — С. 93.

14. Закон України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» від 05.07.1994 року // Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 31. — Ст. 286.

15. Закон України «Про бібліотеки і бібліотечну справу» від 27.01.1995 року // Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 7. — Ст. 45. 23. Закон України «Про інформаційні агентства» від 28.02.1995 року // Відомості Верховної Ради України. — 1995. — № 13. — Ст. 83.

16. Закон України «Про звернення громадян» від 02.10.1996 року // Відомості Верховної Ради України. — 1996. — № 47. — Ст. 256. 25. Закон України «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів» від 23.09.1997 року // Відомості Верховної Ради України. — 1997. — № 50. — Ст. 302.

17. Закон України «Про доступ до публічної інформації» від 13.01.2011 року // Відомості Верховної Ради України. — 2011. — № 32. — Ст. 314.